

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Пословни број Гж2. 694/16
Дана: 22.12.2016.године
НОВИ САД

У ИМЕ НАРОДА!

Апелациони суд у Новом Саду у већу судија Мирјане Андријашевић, председника већа, Бранке Маљковић и Здравка Василића, чланова већа, у правној ствари **тужиоца** млт. **АА** из ..., кога заступа привремени старатељ Ана Маравић, адвокат у Суботици, против **тужених ББ** из ..., кога заступа пуномоћник Ђорђе Лазичић, адвокат у Суботици и **ВВ** из ..., ради утврђивања очинства и исплате доприноса за издржавање, одлучујући о жалби туженог **ББ** изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици пословни број П2. 3/16 од 29.9.2016. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Жалба туженог се делимично усваја и делимично одбија и пресуда Вишег суда у Суботици пословни број П2. 3/16 од 29.9.2016. године **ПРЕИНАЧУЈЕ** у делу одлуке о трошковима поступка утолико што се затехев млт тужиоца за трошковима поступка преко износа од 282.750,00 динара до досуђених 387.750,00 динара (105.000,00 динара) са законском затезном каматом на тај износ **ОДБИЈА**, док се у преосталом побијаном усвајајућем делу пресуда **ПОТВРЂУЈЕ** .

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици, пословни број П2. 3/16 од 29.9.2016. године делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужени ББ из ..., рођен ... године у ..., ..., ..., ЈМБГ ..., отац млт. АА, ЈМБГ ... рођеног ... године од мајке ВВ, рођене ..., рођене ... године у ..., ЈМБГ ..., чије је рођење уписано у матичну књигу рођених за матично подручје ... под текућим бројем .... Одлучено је да ће за малолетног тужиоца самостално вршити родитељско право мајка ВВ. Обавезан је тужени ББ да на име доприноса за дечије издржавање плаћа месечно износ од 10.000,00 динара почев од дана подношења тужбе 20.1.2015. године, доспеле износе до исплате у једном износу у року од 15 дана од дана достављања пресуде, а будуће обавезе месечно до 10-ог у месецу, све са законском затезном каматом рачунајући од доспелости сваке појединачне месечне обавезе до исплате. Одређено је да ће се виђање млт. детета са оцем одвијати по договору родитеља, најмање једном у три месеца. Обавезан је тужени ББ да млт. тужиоцу надокнади трошкове привременог старатеља на начин што ће исплатити привременом старатељу адвокату Ани Маравић из Чантавира износ од 387.750,00 динара на име накнаде трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате, у року од 15 дана. У преосталом делу тужбени

захтев мал. тужиоца ради исплате доприноса до захтевних 15.000,00 динара месечно је одбијен.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени ББ побијајући је из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да се пресуда преиначи и тужбени захтев одбије у целости и противна страна обавезе на накнаду трошкова парничног поступка, укључујући и трошкове поступка по жалби.

Одговора на жалбу није било.

Жалба је делимично основана.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), овај суд је установио да у поступку нису учињене битне повреде из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9. ЗПП, на које пази по службеној дужности. На потпуно и правилно утврђено чињенично стање материјално право је правилно примењено, осим у делу одлуке о трошковима поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац АА зачет је из везе ВВ и туженог ББ. Ова ванбрачна веза је започела ... године и престала након тужиочевог рођења ... године. На основу налаза вештака гинеколога акушера др Александра Радуловића утврђено је да је евентуални датум зачећа ... године. Малолетни тужилац је рођен ван брака и упознат је са чињеницом да му је тужени отац. Похађа други разред основне школе и живи са мајком и старијим полу-братом у петособној кући у ..., коју је његова мајка наследила у ½ дела. Тужиочева мајка ВВ (рођ. ... г.) запослена је као медицинска сестра у ..., где месечно остварује зараду у износу од 32.000,00 динара, са увећањем основне зараде за болничка дежурства има просечна примања у распону од 36-45.000,00 динара месечно. Поред комфорне куће у којој живи са децом, мајка тужиоца поседује пољопривредно земљиште површине 30.989 м² у ..., те кућу од 176м² и локал површине 20м² у ..., које издаје у закуп. Мајка тужиоца је разведена. Старији син има 25 година и незапослен је. Тужени ББ је ожењен и отац је троје деце. По занимању је дипломирани .... Ангажован је као предавач на факултетима у ... и .... Аутор је више уџбеника, монографија и других научних радова из ... и .... Његов ангажман на Универзитету у ... је привремено отказан (у школској ... години). Као доцент у ... је остваривао месечну зараду од око 125 евра. На приватном универзитету ... у ... ради као ванредни професор са пријављеном зарадом у износу од 25-27.000,00 динара. Његова укупна професорка зарада у овој установи у периоду од априла до септембра 2015. године износила је 153.770,00 динара. Тужени је и бивши запослени .... Компанија је у стечају, а радни однос му је отварањем стечаја престао. Његова супруга је запослена од јула 2016. године, непосредно пред пресуђење и није примила зараду. Старији син и кћерка (рођени ... и ... године) студирају у ... односно ..., а млађи син (рођен ... године) похађа шести разред основне школе у .... Тужени са породицом живи у свом четворособном стану у .... Режијски трошкови у њиховом домаћинству у ... износе 20.000,00 динара месечно. Тужени је власник грађевинског земљишта површине од 87,04 м² у .... Тужени не доприноси издржавању млт. тужиоца. Мал. тужилац је до ... године похађао предшколску установу уз накнаду од 3.000,00 динара месечно. Месечно за часове гимнастике плаћа се 1.800,00 динара. Суд је утврдио колико је износила минимална сума издржавања у периоду од утужења до августа 2016. године, када је износила 24.154,00 динара а средства за личне потребе корисника 3.503,00 динара. Износ месечних потреба млт. тужиоца суд је утврдио на износ од 20.000,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, а посебно да су мајка мал. тужиоца ВВ и тужени ББ, у периоду зачећа детета одржавали интимне односе, да тужени није приступио вештачењу нити је на други начин довео у сумњу овако утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилном применом правила о терету доказивања и материјалног права с позивом на чл. 7 Конвенције о правима детета, чл.64. Устава, чл. 59, чл. 61, чл. 77. ст. 3, чл. 251. ст. 1, чл. 265. ст. 3, чл.260, чл. 271. ст. 2. ПЗ усвојио тужбени затхев за утврђење да је тужени природни отац млт. тужиоца, и у најбољем интересу детета одлучио да родитељско право самостално врши мајка, те уредио начин одржавања односа са другим родитељем. Правилном применом чл. 160 и чл. 162. ст. 3 ПЗ првостепени суд је обавезао туженог да доприноси издржавању млт. тужиоца у износу од 10.000,00 динара месечно.

Према чл. 59. ст. 2. Породичног закона дете има право да зна ко су му родитељи. Очинство може бити утврђено правноснажном судском пресудом (чл. 55. ст. 1. ПЗ). Одредбом чл. 55. ст. 2. ПЗ прописано је да право на утврђивање очинства имају: дете, мајка и мушкарац који тврди да је отац детета. Дете има право да се вршењу родитељског права одлучи према његовом најбољем интересу, као и да одржава личне односе са родитељем са којим не живи. Такође, право има и на издржавање од оба родитеља.

Одредбом члана 160. Породичног закона је прописано да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1), да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2), да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3).

Неосновано се жалбом оспорава оцена доказа. Жалбеним наводима тужени ничим није довео у сумњу закључке првостепеног суда о томе да је он природни отац мал. тужиоца. За овај закључак првостепени суд је дао јасне и непротивречне разлоге које у свему прихвата и овај суд. Суд одлучује које ће доказе извести и које ће чињенице узети као доказане по свом уверењу на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа заједно као и на основу резултата целокупног поступка. Закључак о очинству туженог заснован је разумном закључивању и довољно утврђеним чињеницама о његовом односу са тужиоцевом мајком, што су потврдила и два сведока. Правилно је у склопу оцене резултата расправљања цењено одбијање туженог да се подвргне анализи ДНК-а методом. Наводи жалбе да првостепени суд није могао утврдити чињеницу о очинству туженог на основу исказа странака и сведока су неосновани. У одсуству вештачења ДНК-а методом услед противљења једне стране да се оно спроведе, суд није спречен да се користи исказима странака и сведока када нађе да је то потребно за утврђивање битних чињеница (члан 276. ст. 2. ЗПП), при чему се с обзиром на све околности цени од каквог је значаја то што је странка ускратила исказ (чл. 282. ст. 2. ЗПП), одн. у конкретном случају одбила да се подвргне вештачењу давањем генетског узорка ради анализе. Процесно држање туженог у доказном поступку, и по оцени овог суда одговара квалификацији пасивног држања, јер тужени, осим свог исказа није пружио конкретне доказе насупрот тврдњи истицаних у поступку, а својим држањем није омогућио егзактну проверу путем одговарајућег медицинског вештачења којим би се потврдило или искључило његово биолошко очинство. Неосновано је жалбено оспоравање туженог са становишта да је тужиочева мајка навела датум зачећа који се за девет дана разликује од датума зачећа утврђеног

медицинским вештачење, јер према налазу вештака гинеколога акушера, утврђени евентуални датум зачећа допушта толеранцију од плус или минус неколико дана. При вештачењем утврђеној чињеници да је дете рођено у 39-ој гесталној недељи, прихвата се да датум тужиоцевог рођења одговара налазу вештака, јер је тужилац рођен као терминско дете.

Разлози жалбе којима се указује на погрешну примену материјалног права нису основани. Имајући у виду критеријуме одређивања висине издржавања прописане чланом 160. Породичног закона, првостепени суд је правилно сагледао потребе млт. тужиоца, као повериоца издржавања и могућности туженог, као дужника издржавања, те закључио да је тужени у могућности да доприноси његовом издржавању у досуђеном износу, који ће задовољити потребе тужиоца, а неће угрозити егзистенцију туженог који је и поред пријављене минималне зараде, високо образован стручњак, са факултетском каријером, активан у стручним круговима и вичан тржишном пословању. Тужени несумњиво може да оствари довољне приходе за издржавање тужиоца, поред обавезе да издржава још једно млт. дете. Према чл. 154. ст. 1. ПЗ, малолтено дете има право на издржавање од родитеља, а пунолетно дете сразмерно могућностима родитеља према чл. 155. ст. 4. ПЗ. Насупрот тврдњама туженог да су његови учбеници досупни за бесплатно преузимање у електронској верзији на интернету, тужени је власник ауторских права, што свакако утиче на могућност да остварује приходе од стручне литетратуре чији је аутор. Стога је правилном применом одредбе чл. 160. ПЗ обавезан тужени да учествује у издржавању мал. тужиоца са износом од 10.000,00 динара месечно почев од подношења тужбе када је истакнут захтев за издржавање, па убудуће. Висина досуђеног издржавања сразмерна је потребама мал. тужиоца и могућностима туженог, према чињеницама утврђеним у поступку.

Међутим, основано жалба туженог указује да није у целости правилно одлучено о трошковима поступка у смислу погрешне примене тарифног број 15 Адвокатске тарифе.. Млт. тужилац има право на накнаду за заступање привременог стараоца-адвоката за свако рочиште које је одложено решењем суда (рочишта нису одржана) у висини 50% награде па стога тужиоцу за рочишта од 5.2.2015. године, 19.2.2015. године 7.5.2015. године и 17.12.2015. године, припада износ од по 14.250,00 динара а не износ по 27.000,00 колико је досуђено првостепеном пресудом, а за рочишта од 10.9.2015. године и 5.11.2015. године тужиоцу не припада накнада трошкова јер привремени старалац није ни приступио. Стога, остале правилно обрачунате трошкове овај суд је умањио за износ од 105.000,00 динара и решење о трошковима садржано у пресуди преиначио и одбио захтев тужиоца за 105.000.00 динара или преко износа од 282.750,00 динара са припадајућим каматама.

Како поводом жалбе на пресуду у конкретном случају не постоје разлози због којих је жалба изјављена, нити разлози на које пази другостепени суд по службеној дужности, на основу члана 390. ЗПП одлучено као у изреци пресуде. У погледу жалбе на одлуку о трошковима суд је одлучио на основу одредбе члана 401 став 1.и 3. ЗПП.-а

Применом чл. 165. ст. 1. одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка јер са жалбом успео само делимично у погледу одлуке о трошковима поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА СУДИЈА
МИРЈАНА АНДРИЈАШЕВИЋ

Напомена:

Рев 533/2017 од 28.06.2017. године, одбија се као неоснована ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 694/16 од 22.12.2016. године, као и захтев туженог ББ из ...за накнаду трошкова ревизијског поступка, као неоснован.